

Bibelstudier

Lektion för 5 april

Uppståndelsens hopp

Nyckelvers: "Nu har Kristus uppstått från de döda och blivit förstlingen bland dem som har somnat in."

1 Korintierbrevet 15:20

**Utvalda bibelställen:
1 Korintierbrevet 15:12-28**

Om det finns en förstling, måste det finnas en "efterling". Logiken är uppenbar. Aposteln Paulus resonemang om uppståndelsen är kraftfullt och utgör den fasta teologiska grunden för vår kristna tro.

Kristus uppstod från de döda – inte i allegorisk mening. Han uppstod bokstavligen från de döda. Han vittnade själv: "Jag är den som lever, och jag var död, och se, jag lever i evighet." (Uppenbarelsboken 1:18). Eftersom han lever är vårt hopp om livet efter döden inte flyktigt utan verkligt. Lika säkert som hela mänskligheten dör i Adam, lika säkert kommer alla att göras levande i Kristus. "Ty såsom alla dör i Adam, så skall också alla göras levande i Kristus." 1 Korintierbrevet 15:22

Paulus budskap till korintierna stämde överens med hans tidigare undervisning i ämnet. På Areopagen i Aten höll han en av de mest minnesvärda predikningarna som finns nedtecknade i Skriften. Angående uppståndelsen förkunnade Paulus att Gud "har bestämt en dag då han skall döma världen med rättfärdighet genom den man som han har utsett. Han

har gett alla en försäkran om detta genom att uppväcka honom från de döda. Och när de hörde om de dödas uppståndelse, hånade vissa, medan andra sade: "Vi vill höra dig igen om detta." (Apg 17:31,32). Jesu uppståndelse ger försäkran om att alla kommer att få möjlighet till evigt liv. Gud "uppväckte vår Herre Jesus från de döda, som överlämnades på grund av våra överträdelser och uppväcktes på grund av vår rättfärdiggörelse." (Romarbrevet 4:24,25). Jesu uppståndelse från de döda är grunden för vår rättfärdiggörelse. Den är grunden för vårt hopp om livet efter döden.

Märkligt nog framförde vissa bröder i församlingen i Korint ett upprörande påstående. "Om nu Kristus predikas som uppväckt från de döda, hur kan då vissa bland er säga att det inte finns någon uppståndelse från de döda?" (1 Korintierbrevet 15:12). Hur kunde det komma sig att kristna förnekade läran om uppståndelsen? Var de okunniga? Det tror vi inte. De korintiska uppståndelseförnekarna var troligen högutbildade saddukéer som hade konverterat till kristendomen. Deras sekter hade en märklig uppfattning om att det inte finns någon uppståndelse!

Paulus utnyttjade detta faktum till sin fördel när han försvarade sig mot förföljelsen från judarna. "När Paulus märkte att en del var saddukéer och andra fariséer, ropade han i rådet: Män och bröder, jag är farisé, son till en farisé; angående hoppet och de dödas uppståndelse står jag inför rätta! Och när han hade sagt detta, uppstod en oenighet mellan fariséerna och sadducéerna, och församlingen delades. Ty sadducéerna säger att det inte finns någon uppståndelse – och ingen ängel eller ande; men fariséerna bekänner båda." Apostlagärningarna 23:6-8

I Apostlagärningarna står det att "Guds ord spreds, och antalet lärjungar ökade kraftigt i Jerusalem, och en stor del av prästerna [varav majoriteten var saddukéer – se Apostlagärningarna 5:17] blev troende." (Apg 6:7). Paulus kraftfulla argument var avgörande för att motverka sadducéernas missuppfattning. Vi tackar Gud för en klarare syn på Kristi försoningsverk och hoppet om uppståndelsen.